

تاریخچه کتابت

سعادت احمدزاده*

چکیده

مقاله حاضر به بررسی نحوه برقراری ارتباط انسانهای اولیه و انتقال خواسته‌ها و اندیشه‌ها می‌پردازد. سپس فرهنگ‌های ارتباط و انتقال اطلاعات مطرح می‌گردد و به ابزار ذخیره اطلاعات و نحوه دسترسی به اطلاعات می‌پردازد.

۹۳

واژه‌های کلیدی

کتابت، انتقال اطلاعات، ذخیره اطلاعات، اطلاعات.

* کارشناس ارشد کتابداری و اطلاع رسانی پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

S_ahmadzadeh2001@yahoo.com

مقدمه

انسان از آغاز آفرینش برای برقراری ارتباط از حواس پنجگانه استفاده کرده و به صورت غیر زبانی خواسته ها و اندیشه ها را انتقال داده است. مثل اشاره، صدا روی طبل که برای انتقال پیام استفاده می شد. مارشال مک دونالد، از شخصیت های معروف کتابداری، آن را فرهنگ شفاهی نام نهاد. بعدها که زبان در فرهنگ شفاهی به وجود آمد بشر برای انتقال اندیشه و برقراری ارتباط با همنوعان خود از طریق زبان امتیازی پیدا کرد.

زبان گفتاری تا هزاران سال یکی از مؤثرترین وسایل ارتباط فکری بود. گاهی نیز بدون دخالت زبان از روش شنیداری مثل نمایش تصویر انسان، حیوان یا گیاه اطلاعات را منتقل می کرد. تا این که به تدریج از خط استفاده شد و بشر توانست با استفاده از وسائل مختلف مثل سنگ و لوحة، اندیشه و پیامش را بنویسد. عده ای از دانشمندان معتقدند که درست زمانی که انسان توانست از راه نوشتن یاد بگیرد و یاد بدهد، اطلاعات را منتقل کرد و مرحله کتابت یعنی نوشتاری را از این دوران می دانند. انسان توانست به تدریج با اختراع خط و استفاده از مواد و ابزار نوشتاری گوناگون و اختراع کاغذ به انتقال اطلاعات بپردازد. سرانجام با سیر تکامل تمدن و فرهنگ موفق به اختراع چاپ گردید و در سطحی وسیع اطلاعات را از طریق تکنولوژی ذخیره کرده و با پیدایش کتاب، دانش بشری تدوین گردید. تعداد کتاب ها افزایش یافت و کتابخانه ها به عنوان گنجینه های دانش و فرهنگ ایجاد شدند.

تاریخ و آداب کتابت

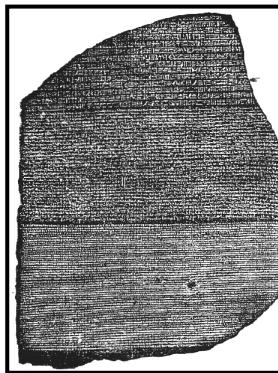
آنچه به نظر می رسد این است که خط نویسی، در آغاز کار به شکل صورت نگاری بوده یعنی برای نوشتن هر چیز شکل آن را رسم می کرده اند. صورت نگاری به مفهوم نگاری مبدل شد و بر حسب عادت و قرارداد علامات خاص به جای آنکه نماینده شیئی باشند که تصویر شیئی به آن است، نماینده معانی شد که از زبان تصویر به ذهن وارد می شوند. مثلاً سر شیر نماینده بزرگی و تسلط بود (همان گونه که در مجسمه ابوالهول نیز چنین است) و زیبور علامت سلطنت به شمار می رفت [دورانت، ۱۳۷۲ : ۲۰۵]. پس از آن مفهوم نگاری پیشرفت و تکامل دیگری پیدا کرد. در این دوره بشر قصدش فقط تصویر نبود و مفهومی را پشت تصویر القا می کرد. در تحقیقات به دست آمده روی صخره ها تصاویر شیر و چاقو و انسان بوده و اینجا فقط تصویر مطرح نبوده بلکه با این تصاویر مفهوم منطقه شکار را می رسانده است و یا تصاویر پنج خورشید روی صخره، مفهوم پنج روز را داشته است. محققان این دوره را اندیشه نگاری نامیدند.

عده ای از زبان شناسان مرحله بعد از اندیشه نگاری را قائل هستند و آن مرحله واژه نگاری بوده است که در واقع هر واژه را با یک نشانی می نوشتند. برای گفتن ۵ و به جای کشیدن ۵ تا خورشید پنج تا خط را کشیدند که در واقع خط واژه نگار است. مرحله بعدی را آوانگاری می دانند که مرحله آخر الفباست و هر حرفش باید نماینده یک صدا باشد و هر صدائی در مقابلش یک حرف باشد.

(تصویر ۱)

ابزار ذخیره اطلاعات

انسان اولیه با کنچکاوی در اطراف خود اولین چیزی که به نظرش رسید سنگ بود که روی آن حکاکی می کرده و این دوران را سنگ نوشه می گویند (تصویر ۲). سپس به ترتیب دوران لوح فلزی و لوح گلین بوده که شهرت کتابخانه های معروفی مانند آشور بانیپال و تلو به داشتن این الواح بوده است و لوح چوپین که از چوب و برگ استفاده می کردند. پس از آن پاپیروس که کتابخانه اسکندریه شهرتش به آن بوده است. بعد تومار چرمی یا پارشمن که کتابخانه پرگامون شهرتش به آن است.

تصویر ۲

تصویر ۱

۱. مراحل تکامل خط. مأخذ: مجموعه مقالات اولین گردهم آرایی زبان و کتیبه و متون کهن.

۲. سنگ نبسته.

مأخذ: London British Museum

مصر باستان در زمینه خط و کتابت پیشرو بوده است. کاوش های باستان شناسی بر درخشش ادبی مصر در دوران امپراتوری فراعنه که با این تمدن مصری مرتبط است گواهی می دهدند [دال، ۱۳۷۲ : ۳۳]. در دو در آب های راکد و باتلاق های دلتای نیل، گیاهی به وفور وجود داشت که به یونانی پاپیروس نامیده شد. از ساقه این گیاه برای نوشتن استفاده می کردند. صنعت پاپیروس در هزاره سوم پیش از میلاد به اوج شکوفائی رسید. هزاران نویسنده کتاب ها را روی پاپیروس مصری می نوشتند (تصویر ۳). تا اینکه بطلمیوس

ششم برای این که از توسعه کتابخانه های پرگامون جلوگیری کند صدور آن را به خارج از مصر منع نمود تا تواند با کتابخانه اسکندریه رقابت کند. اومیس دوم به عنوان عکس العمل از پوست گوسفند و گوساله که پارشمن نام داشت برای مصرف نوشتن تشویق کرد و طولی نکشید که پارشمن و نام شهر پرگامون که تولید کننده آن بود زبانزد مردم گشت [دورانت، ۱۳۷۲ : ۳۳]. کتابخانه اسکندریه مشهورترین و بزرگترین کتابخانه دوران باستان است. می گویند این کتابخانه تقریباً شامل ۴۹۰ نوار پاپیروس بوده است. احتمال می رود که طول طومارهایی که به کار گرفته شده شش تا هفت متر بوده است. وقتی نسخه خطی پیچیده می شد به شکل استوانه ای درمی آمد که قطر آن به پنج تا شش سانتی متر می رسید و در دست گرفتن آن آسان بود.

تصویر ۳. نوشته روی پاپیروس.

مأخذ: London British Museum

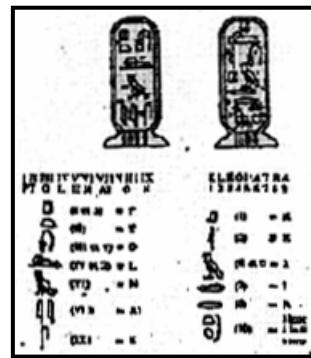
کهن ترین نوار پاپیروس معروف تقریباً مربوط به سال ۲۴۰۰ پیش از میلاد است. ساقه بردي (پاپیروس) را رشته رشته می کردند و آن رشته ها را چپ و راست بر روی یکدیگر قرار می دادند و می فشردند. به این ترتیب کاغذ را که یکی از ارکان تمدن است، می ساختند. گواه بر خوبی ساختمان این نوع کاغذ آن است که نوشته هایی از پنج هزار سال پیش باقی مانده است که به آسانی خطوط آن خوانده می شود. برای آنکه با کاغذ کتابی بسازند، طرف راست هر صفحه را به طرف چپ صفحه دیگر می چسبانند [دورانت، ۱۳۷۲ : ۲۰۵]. با این ترتیب طومارهایی به دست می آوردند که طول بعضی از آنها به چهل متر می رسید. کاغذ خود یکی از مهم ترین کالاهای بازرگانی مصر در آن زمان و یکی از بزرگ ترین عطایائی است که این کشور به جهان بخشیده است. برای ساختن مرکب، رنگ سیاه فساد ناپذیر دوده را با کمی آب و صمغ گیاهی بر روی پاره تخته ای خوب مخلوط می کردند. قلمی که به کار می بردند از نی بود که کنار آن را با کارد می تراشیدند و برای نوشتن آماده می ساختند. با همین آلات و ادوات تازه فراهم شده، مصریان نخستین آثار ادبی جهان را می نوشتند [دورانت، ۱۳۷۲ : ۲۰۵].

بهترین اوراق پاپیروس که در دست داریم مربوط به یک رسم دینی است که مقداری نوشته های مقدس و غیره را در قبر مردگان می گذاشتند تا پشتونه ای برای مرده باشد. از مهم ترین این متون "کتاب مردگان" است که قدمت آن تقریباً به سال ۱۷۰۰ قبل از میلاد می رسد.

أنواع خط مصر

خط هیروگلیف: ^۱ به گواه تاریخ نخستین خط بشری، خط هیروگلیف است. خط تصویری که ظاهراً اساس خط هیروگلیف است در آغاز شروع به کتابت در مصر رواج داشته است [بهمنش، ۱۳۳۶ : ۶]. این مطلب ثابت شده است که پاپیروس از دوران خط هیروگلیفی برای نوشتن مورد استفاده قرار می گرفته است. به دلیل این که یکی از حروف خط هیروگلیفی به شکل نوار پاپیروس است (تصویر ^۴). در سال ۱۸۲۲ شامپولیون ^۵ رمز خط هیروگلیف را کشف کرد [بهمنش، ۱۳۳۶ : ۱۱] (تصویر ^۵).

Nature de la représentation	Symboles	Valeurs phonétiques	Nature de la représentation	Symboles	Valeurs phonétiques
Aigle	;	z	Poletan	;	h
Feuille de rosace	;	g	Digre	●	l
Brise	c	;	Mausse	—	l
Poussière	w	;	Verrou	—	s
Tombe	b	;	Etau	—	s
Soleil	□	p	Triangle	○	q
Lame	ſ	;	Cerbius	—	;
Chaloupe	;	;	Prédestin	—	g
Fau	n	;	Tenailles	—	l
Banche	;	;	Harpie	—	l
			Serpent	—	g

تصویر ^۴ و ^۵ : الفای هیروگلیفی و کشف رمز خط هیروگلیف
مأخذ: بهمنش، ۱۳۳۶.

۹۶

خط مقدس و قبطی: همزمان با خط هیروگلیف خط دیگری در مصر رواج گرفت که به خط مقدس معروف شد و این خط در دوره یونانی ها منحصراً مورد استفاده روحانیون بوده است. از قرن سوم رسم الخط مصری دستخوش تغییر شد. به این ترتیب که مصریان الفای یونانی را مورد استفاده قرار داده و حروفی را که برای ادای صداهای مخصوص مصری لازم بود بر آن افزودند. این خط به قبطی معروف شد زیرا مسیحیان مصری که شدند از آن استفاده می کردند. زبان قبطی هنوز هم در کلیساها قبطی به عنوان زبان مذهبی مورد استفاده می باشد [بهمنش، ۱۳۳۶ : ۸].

دسترسی به اطلاعات

در دوران باستان اعتقاد بر این بود که کتابخانه های اسکندریه و آشور بانیپال کتابخانه عمومی بودند، اما واقعیت این است که در این دوران بی سوادی عامل مهمی بوده و کسانی که دسترسی به کتاب داشتند جامعه ای بودند متشکل از خبرگان و نویسندهای احترام خاصی داشتند.

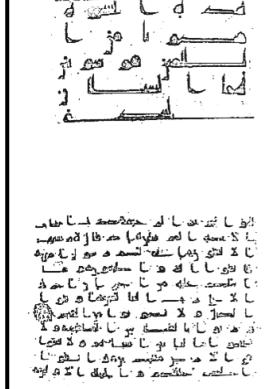
در دوران قرون وسطی فضا بازتر است. در این دوران کتابخانه‌های عمومی صومعه به وجود می‌آیند و مردم به این کتابخانه‌ها راه می‌یابند و در واقع مردم با کتابخانه و کتاب‌هایش آشنا می‌شوند. اما در این دوران نیز به واسطه شرایط اجتماعی هنوز محدودیت برای دسترسی به کتاب بوده است.

در قرون جدید با پیدایش دانشگاه‌ها و کتابخانه‌ها دسترسی عموم به کتابخانه به عنوان یک اصل مطرح است. آزادی و دسترسی مردم به اطلاعات از وظایف اصلی کتابخانه هاست.

کتابت در جهان اسلام

با ظهور اسلام کتابت وحی آغاز شد. حضرت محمد (ص) آیات و سوره‌های قرآن مجید را که به تدریج بر ایشان نازل می‌شد بر هر یک از نویسنده‌گان حاضر می‌خواند و او می‌نوشت. این نوشته‌ها جمع‌آوری می‌گردید و نخستین اثری است که به صورت کتاب درآمد [فادئی، ۱۳۹].

شأن و عظمت قلم و به تبع آن کتاب و کتابت خدای متعال در قرآن کریم بیش از سیصد بار از آن نام می‌برد، گویای ارزشی است که علم در نزد پروردگار جهان دارد. حضرت رسول (ص) مسلمانان را بر آموختن خط تشویق می‌فرمودند. حضرت امیرالمؤمنین

پس از کتابت وحی، ضبط احکام و احادیث آغاز شد و از قرن دوم هجری نگارش و ترجمه کتب در رشته‌های مختلف آغاز گردید و باعث اعتلا و پیشرفت فرهنگ و تمدن اسلامی شد. تا پیش از پیدایش کاغذ در جهان عرب (۱۳۳/۴ ق. هـ - ۷۵۱ م) و حتی دست کم دویست سال پس از آن، نگارش قرآن بر پوست حیوانات صورت می‌گرفت (تصویر ۶).

تصویر ۶. نگارش قرآن بر روی پوست.

مأخذ: مجموعه مقالات اولین گردهم آرایی زبان و کتبیه و متون کهن.

عرب در مراکز مختلفی فن دباغی را تکامل بخشیدند، خصوصاً در کوفه که با نهاده شدن نامش بر خط زینتی و زاویه دار کوفی، که در نگارش نخستین قرآن‌ها به کار رفت و هنوز در سرلوحة‌ها به چشم می‌خورد، شهرت کسب کرد.

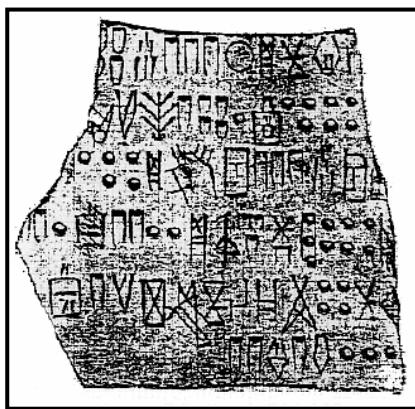
بین اسرای جنگی که در پی پیروزی سپاهیان والی عرب سمرقد در اتابک، نزدیکی تاشکند در آسیای مرکزی، به سال (۳۳/۴ ق. هـ - ۷۵۱ م) گرفتار شدند چینیانی بودند که راز تهیه کاغذ را می‌دانستند و با راهنمایی‌های آنان نخستین کارگاه کاغذ سازی در سمرقد و بعداً در (۱۷۷/۸ ق. هـ - ۷۹۴ م) کارگاه دیگری در بغداد دایر شد. در قرن چهارم هجری، صنعت کاغذ سازی در یمن رونق بسیار یافت در سده پنجم، کاربرد کاغذ در سراسر قلمرو اسلام عمومیت یافته بود. کشت کتان در خراسان و اطراف سمرقد رواج داشت. کاغذ همچنین از تکه‌های فرسوده پارچه ساخته می‌شد و برای به دست آوردن این ماده اولیه حتی از پوشش موئیانی‌های مصری استفاده گردید [دورانت، ۱۳۷۲ : ۶۷۱].

در پی تألیف و ترجمه کتب و به منظور حفظ و نگهداری آثار، اولین کتابخانه‌ها در ممالک اسلامی به وجود آمدند. کتابخانه نظامیه بغداد از جمله این کتابخانه‌هاست.

تاریخچه کتابت در ایران

با تشکیل دولت‌ها در ایران خط نیز به تدریج شکل گرفته و موجودیت می‌یابد. این دولت‌ها با دولت‌مادها در اواخر سده هشتم پیش از میلاد وارد تاریخ می‌شوند. گرچه هردوت و کتریاس، عمدۀ ترین گزارش کنندگان تاریخ ماد اطلاعات مورد نیاز پژوهشگران

را در زمینه توان کتابت مادها به دست نمی‌دهند ولی شاهان ماد نام‌های ایرانی دارند و واژه‌هایی که از مادها گزارش شده‌اند، ساختار ایرانی دارند. به دنبال ماد، شاهان هخامنشی به قدرت رسیدند. زبان سنگ نبشته‌های میخی عصر هخامنشی زبان رسمی دربار هخامنشی بوده و با شیوه‌های تقریباً همسان در امر کتبیه نگاری شرح حال خود و کشور را به رشتۀ تحریر درآورده‌اند. خط میخی فارسی از ساده ترین خطوط میخی شرق قدیم است و از خطوط عیلامی (تصویر ۷) آکاری و بابلی گرفته شده است.

تصویر ۷. مأخذ: مجموعه مقالات اولین گردنهم آرائی زبان و کتبیه و متون کهن.

"تئودور نولدکه" خط میخی عصر هخامنشیان را گرفته شده از مادها می‌داند و این ادعا که مادها توان کتابت را نداشته‌اند از نظر این خاورشناسان مردود است. او می‌گوید بعید به نظر می‌رسد که دولت ماد یعنی از پای درآورنده یکی از نیرومندترین حکومت‌های روی زمین یعنی امپراتور آشور توان کتابت نداشته باشد، ازسوئی پارس‌ها بدون گرفتن میراث کتابت از مادها نمی‌توانسته‌اند در کوتاه زمان ممکن صاحب هنر نوشتن آن هم با این درجه پیشرفت شوند [تامپسون، ۱۳۶۶].

پی نوشت‌ها

1. Pictographie
2. Champollion

منابع

- به قلم جمعی از متخصصین و پژوهشگران. ۱۳۷۵. **مجموعه مقالات اولین گردنهم آرائی زبان و کتبیه و متون کهن**. ص ۱۶۱. شیراز ۱۲ تا ۱۴ اسفند ماه ۱۳۷۳، سازمان میراث فرهنگی. تهران.
- بهمنش، احمد. ۱۳۳۶. **تاریخ مصر قدیم** دانشگاه تهران. تهران.
- بهمنش، احمد. ۱۳۳۶. **تاریخ مصر قدیم**. ص ۶ دانشگاه تهران. تهران.
- تامپسون، جیمز. ۱۳۶۶. **تاریخ اصول کتابداری**. ت: محمود حقیقی. مرکز نشر دانشگاهی. تهران.
- تیتلی، ن. م. ۱۳۶۰. **کتاب و کتابت در جهان اسلام: از کتاب پنجاهزار سال هنر کتاب و کتابت**. ت: کلود کرباسی. موزه‌ها. ش ۲، ص ۱۲.
- دال، سوند. ۱۳۷۲. **تاریخ کتاب از کهن ترین دوران تا عصر حاضر**. ص ۲۳. ت: محمد علی خاکساری، آستان قدس رضوی، بنیاد پژوهش‌های اسلامی. مشهد.
- دورانت، ویل واریل. ۱۳۷۲. **تاریخ تمدن**. ج ۱. ج ۴. ص ۲۰۵. انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی. تهران.
- فدائی، غلامرضا. **نخستین کتاب و کتابخانه در تاریخ اسلام**. کیهان اندیشه. ص ۳۹. شماره ۳۱.
- London British Museum. (1979) *an Introduction to Ancient Egypt*. rev ed. London.